de Jutter
DORPSKRANT VAN WIJK AAN ZEE • JAARGANG 39 • NOVEMBER 2020 • NUMMER 11

Jonge voetbalkampioenen gehuldigd op de Dorpsweide

Regen. Corona. Bianca Kramer laat zich door beide niet kisten. De jonge voetballers van SVWijk aan Zee hebben ondanks alles een huldiging verdiend, vindt zij en daarom worden deze druilerige zaterdagochtend de sportieve helden in het zonnetje gezet.

De juniorenteams onder de elf, tien en negen jaar oud komen om de beurt de Dorpsweide op en worden toegesproken door Bianca, bestuurslid van de club. Ze worden niet alleen overladen met complimenten, maar krijgen ook nog eens een beker en een snoepje. Om vervolgens vereeuwigd te worden door een haag van fotograferende paparazzi-ouders. De ultieme foto wordt natuurlijk gemaakt door Hans de Bruijn, sterfotograaf van de Jutter. Dankzij de overtuigingskracht van Bianca brengen alle kids het geduld op om tot het einde te wachten, zodat ze met z'n allen op de kiek kunnen worden gezet. Bewonderd door trotse ouders en aanverwanten.
Terwijl de helden weer als jonge honden een rondje rennen over het veld, kijkt zij tevreden terug.
'Het zijn gekke tijden voor iedereen. Een huldiging zoals we normaal doen, met de kar door het dorp, kan even niet. Dat betekent echter niet dat we dit moment aan ons voorbij moeten laten gaan.
Ze hebben er hard voor geknokt en we zijn trots op ze.'

Tekst: Jacky de Vries/Foto: Hans de Bruijn.

Siep (10) maakt zich hard voor een skatepark in Wijk aan Zee

Het begon allemaal met de open brief aan de burgemeester die verscheen in De Jutter van april. Siep Durge, toen nog negen jaar, vroeg de burgemeester of hij kon helpen een leuke plek om te skaten te realiseren in Wijk aan Zee. Er kwam een vriendelijk antwoord en verwijzing naar een skatepark in Beverwijk, De Blauwe Kikker. Maar die is door achterstallig onderhoud en de ruwe ondergrond niet meer veilig, en tenslotte nog steeds ver uit de richting voor kinderen uit Wijk aan Zee.

Siep gaat wekelijks met zijn ouders naar Amsterdam voor het volgen van skateboardlessen.
Hij wil nog beter worden en de skateleraar moedigt hem aan om veel te oefenen. Maar waar?!
Wijk aan Zee heeft geen fatsoenlijk stuk egaal asfalt of beton waar veilig geskate kan worden, iets waar niet alleen de kinderen met skateboards, maar ook stepjes, skeelers, en rolschaatsen tegenaan lopen. Nu oefenen Siep en zijn vrienden weleens bij De Moriaan voor op het trappetje, of bij Heliomare op de parkeerplaats. Want een plek om vrij te kunnen skaten, met obstakels om gave trucjes op te oefenen en van elkaar te leren, die is er niet. Dus is hij nu met de hulp van zijn ouders, broer en opa op zoek naar een oplossing voor alle leeftijden, die past bij de creatieve en sportieve cultuur van Wijk aan Zee.

In coronatijd zijn de buitensporten skateboarden, steppen en skeeleren in populariteit geëxplodeerd. Bovendien is skateboarden sinds dit jaar zelfs officieel een olympische sport. Hoe mooi zou het zijn als de sportievelingen hun geliefde activiteiten op wieltjes gewoon in de buurt kunnen uitoefenen?

Er zijn in het dorp meer initiatieven geweest om een skatebaan van de grond te krijgen, van tientallen jaren geleden de metalen halfpipe bij het Hogeduin tot een paar jaar terug nog een ambitieus plan in samenwerking met grote namen uit de skatewereld. Helaas liepen deze inspanningen om verschillende redenen stuk. Toch is er aan enthousiasme geen gebrek, en ook de gemeente staat open voor het opnieuw onderzoeken van de mogelijkheden. Een skatepark is een serieuze investering in de gemeenschap. Daarom heeft Siep wat huiswerk meegekregen, waar zijn familie hem bij helpt. Hiervoor zijn ze op zoek gegaan naar vier potentiële partijen die een skatepark kunnen bouwen en worden verschillende materialen en mogelijke inrichtingen onderzocht.
Tenslotte inventariseren ze ook wat alle opties kosten en wat een geschikte locatie zou zijn.
Om zijn toewijding te ondersteunen is Siep zelfs met zijn vriendjes Wijk aan Zee rond geskate

om handtekeningen voor het idee te verzamelen. Uiteraard geheel coronaproof, want bij elke deur werden de pennen ontsmet met hygiënische doekjes. Ook kon er online een petitie getekend worden.
Inmiddels heeft Siep binnenkort weer een afspraak met iemand van de gemeente. Met ruim 600 handtekeningen en een map met huiswerk op zak hoopt hij dat zijn droom werkelijkheid kan worden. Met de aanpak van de familie Durge en alle energie die er de afgelopen jaren al in is gestoken hoop ik van harte met hem mee dat er snel een mooi skatepark in het dorp komt.
Wordt vervolgd.

Tekst: Jolien Herber.
Foto: Mirjam Durge – Siep en zijn vrienden tijdens een interview voor NH Nieuws.

Dook Ypma

De vader van Dook, die geboren is in het Friese Bolsward, kreeg de gelegenheid om een opleiding bij de politie te volgen. Hij werd gestationeerd in Sliedrecht. Niet lang daarna kreeg hij de mogelijkheid om naar Beverwijk te worden overgeplaatst. Toen hij hoorde dat een collega, brigadier in Wijk aan Zee zou worden heeft vader Ypma daar een stokje voor gestoken en werd hij aangesteld in Wijk aan Zee en gelijk bevorderd tot brigadier.

"Mijn moeder was een Brabantse en is naar Beverwijk gekomen omdat een paar zussen er woonden en het niet breed hadden en zij de zusjes financieel wilde bijstaan. Ik ben geboren in Beverwijk. Na de aanstelling van mijn vader in Wijk aan Zee woonden wij in het politiebureau aan de Sint Odulphusstraat. Het was 1937, een paar jaar later brak de Tweede Wereldoorlog uit. Het grootste deel van de Wijk aan Zeese bevolking werd geëvacueerd. Bijna alle politiemensen steunden de bezetter, maar niet mijn vader, die was een deel van het verzet, zonder dat de Duitsers het ook maar een moment doorhadden. Mijn vader maakte tekeningen van de locaties van de bunkers en de mijnenvelden. Ik werkte toen op het Arbeidsbureau in Beverwijk en speelde die informatie door aan het verzet.

Zoals alle achttienjarigen moest ik dienen in de NAD, de Nederlandse Arbeids Dienst. Een half jaar duurde dat. Er waren zo'n dertig kampen in het land en ik werd gestationeerd in Valkenswaard dichtbij de Belgische grens. Toen mijn tijd erop zat hebben een paar maten en ik uitbundig gevierd dat wij de volgende dag naar huis mochten. Zo uitbundig dat wij een paar vernielingen hadden veroorzaakt en dezelfde nacht van ons feest zaten wij in de cel. Het was de tijd dat de Engelsen de grens vanuit België overkwamen. Een paar dagen ervoor was de Nederlandse leiding van ons kamp naar een kamp in Weert gegaan om voedsel te halen. Koffers vol eten brachten zij mee. Toen de Engelsen kwamen had ik de keus om daar te blijven, in het bevrijde gebied, of naar huis te gaan en een koffer met eten naar mijn hongerige familie te brengen.

De Duitsers en de Nederlandse collaborateurs vluchtten massaal naar Duitsland om te ontkomen aan de Engelsen, het eten hadden zij achtergelaten. Die dag, dinsdag 5 september 1944, werd Dolle Dinsdag genoemd. Ik met een koffer op de trein, drie keer werd ik uit de trein gehaald, doordat ik het uniform van de NAD aan had hoefde ik gelukkig geen keer mijn koffer open te maken. Na spertijd kwam ik aan op station Beverwijk. Ik wilde gelijk naar Wijk aan Zee, maar op het station werd mij dat afgeraden, het was spertijd en ik zou zeker aangehouden worden en dan nog met die koffer vol eten. Ik ging naar de Stumphiusstraat in Beverwijk waar familie woonde en heb daar overnacht. De volgende dag naar huis. Ik had de keus gehad om in het bevrijde zuiden te blijven, maar ik ging ervan uit dat na de bevrijding van het zuiden de rest van het land snel zou volgen. Maar nee, door die keuze heb ik de Hongerwinter moeten meemaken en die koffer met eten was natuurlijk snel leeg. In Wijk aan Zee aangekomen kon ik terug naar het Arbeidsbureau, maar daar had ik niet zoveel zin in.
Ik had een hekel aan het werken op een kantoor"

"Mijn vader vertelde mij dat de 'Organisatie Todt', hals over kop was vertrokken. Die organisatie, dat bestond uit Nederlanders met sympathieën voor de bezetter en de taak hadden om bunkers te bouwen, zag de bui al hangen, de geallieerden rukten op vanuit het zuiden en zouden spoedig hier voor de deur staan. Alle patiënten en personeel van Heliomare waren allang geëvacueerd en ondergebracht in Amsterdam, omdat 'Todt' in Heliomare werd gehuisvest. Toen 'Todt' was gevlucht stond het gebouw leeg. Dat moest worden bewaakt. Via mijn vader werd ik daar bewaker. Regelmatig ging ik op het dak om tekeningen te maken van de locaties van de bunkers en die speelde ik door naar het verzet. Na de oorlog moest ik drie jaar dienen in Nederlands Indië. Daarna moest ik werk zoeken, het werken op kantoor had ik wel gehad. Ik hoorde dat er een vacature was bij de Hoogovens, op het laboratorium. Ik had nog nooit een laboratorium van binnen gezien, maar ik solliciteerde en werd aangenomen. Ik moest wel een opleiding volgen, ik werkte overdag en studeerde in de avond en nacht en na een paar jaar had ik het diploma 'Chemisch Analist'. Na verloop van een aantal jaren en nog meer studies werd ik chef van de Microscoopkamer. Hier stonden vele heel dure microscopen waar de kwaliteit van de Hoogovens en de Staalfabriek werden gecontroleerd".

"Tegenover ons huis aan de Sint Odulphusstraat woonde Lies Schellevis, een katholiek meisje, wij werden verliefd en wilden trouwen, maar dat ging niet zomaar. Ik was protestant en de dominee had toch wel heel veel bezwaren dat ik zou gaan trouwen met een Roomse.
En de pastoor had er net zoveel problemen mee dat Lies zou gaan trouwen met een protestant. Geen van beiden stonden toe dat er in de kerk werd getrouwd. Uiteindelijk konden wij in de pastorie van de katholieke kerk trouwen, het was 1952. Wij hebben nog ingewoond bij mijn schoonouders tegenover het politiebureau.
Wij kregen twee kinderen, beiden jongens, Ron en Hans. Op mijn 62ste ging ik met de VUT en ben nu 95 jaar, ik ben dus een hele dure voor het pensioenfonds. Lies is in 2014 overleden".

Tekst en foto: Georges van Luijk.

Overleden Paolo Passionato een verlies voor de muziek en Wijk aan Zee

Toen Paul Verhorst alias Paolo Passionato in Wijk aan Zee kwam wonen was hij al snel een bekende Wijk aan Zeeër. Zodra hij ons dorp inkwam kon hij gelijk meedoen bij 'Wazco', dat was in 2006. In het interview wat ik met hem had enkele jaren geleden, in de rubriek muzikanten in Wijk aan Zee, vertelde hij over zijn leven en hoe hij in Wijk aan Zee is gekomen.

Paul is geboren in Amsterdam en na zijn middelbare school heeft hij een jaar gezworven door Azië. Weer in Nederland is hij medicijnen gaan studeren, terwijl hij liever naar het conservatorium had gegaan, daar was hij afgewezen en uit wraak heeft hij zijn eigen band opgericht, om te laten zien dat hij een goed muzikant was.
Hij speelde verscheidene instrumenten zoals gitaar, piano en tenorsax. Hij speelde in meerdere muziekgroepen, maar het grote succes kwam toen hij 'Paolo Passionato' oprichtte dat een platencontract kreeg en optrad op festivals en regelmatig op televisie was te zien onder meer bij Sonja Barend, Paul de Leeuw, de Lachende Scheerkwast en Nederland Muziekland.
In Wijk aan Zee was 'Paolo Passionato' regelmatig te zien op de Smaakmarkt.
Begin dit jaar werd Paul ziek en elke keer als ik hem sprak was hij heel positief en geloofde hij op een goede genezing. Op 4 oktober stierf Paul en heeft het afscheid naar zijn uitdrukkelijke wens in familiekring plaatsgevonden. Als de omstandigheden het straks weer toelaten zal er een muzikaal eerbetoon aan Paul zijn. Iedereen die Paul heeft gekend zal hem net als ik herinneren als een lieve man met veel aandacht voor zijn medemens. Ik heb zelden een gezin gezien waar liefde zo aanwezig is als in het gezin van Paul en Brynhild. Wij wensen Brynhild, Jaïr, Lente en Jasmijn alle sterkte toe.

Tekst: Georges van Luijk/Foto: Stephanie Dumoulin.

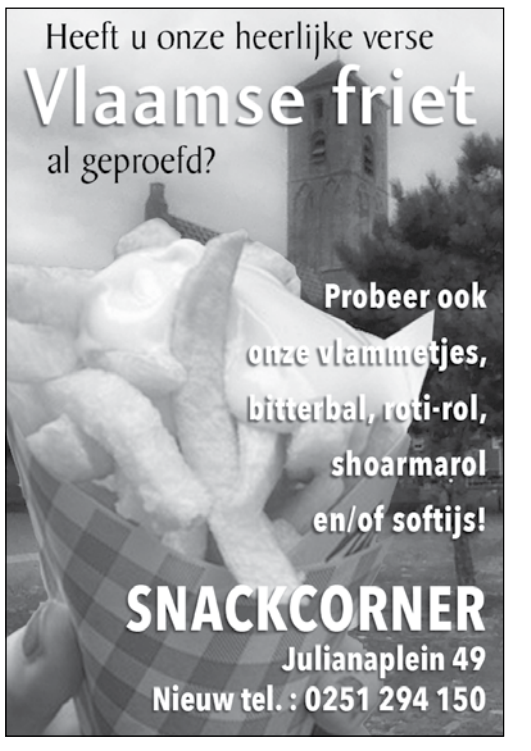

Voetstappen in het zand

Wijk aan Zee schrijft geschiedenis

Geschiedenis is iets wonderlijks. Het ontstaat elke dag en op elk moment. Veel vervliegt, gebeurtenissen zijn voetstappen in het zand: ze stuiven snel weer onder. In deze rubriek mengen historische feiten zich met fantasie van de schrijver. Geschiedenis: hoe het misschien wel geweest is.

Aflevering 11: Potvis op het strand

OMROEPBERICHT 19 december 1601
Dorpsomroeper Kees Bol gaat door het dorp met het volgende bericht:

Dorpsgenoten opgelet! Heden, de 19e december van het jaar onzes Heren 1601, is op het strand van Wijk aan Zee, ten zuiden in de richting Zandvoort een monstrueus grote vis aangespoeld! Het hoge water heeft dit monster op onze kust geworpen.
Deze walvis of potvis meet in de lengte 60 voet en is rond 36 voeten dik. Liggend op de rechterzijde vloeit uit zijn muil nog vocht en bloed!
De dood van het monster is recent ingetreden. De Heer Graaf Ernst Casimir van Nassau Dietz zal hedenmiddag de situatie op het strand in ogenschouw nemen. De bevolking wordt uitgenodigd van zijn belangstelling blijk te geven! Komt dat zien! Komt dat zien!

PREEK van dominee Abraham de Haze.
(fragment) voor de kleine reformatorische gemeente van Wijk aan Zee december 1601
Gemeente, wij mogen onze ogen niet sluiten voor de wondertekenen die zich dezer dagen in onze nabijheid voltrekken. Nog nauwelijks waren wij bekomen van de grote schrik van het hoge water, dat bijna onze huizen bedreigde, of daar was reeds een nieuw, ogenschijnlijk teken van onheil. Het monster dat op onze kust werd geworpen is voorwaar een teken, dat ons niet onberoerd mag laten. Bereiken ons al niet de verontrustende berichten, dat in de stad Amsterdam een pestepidemie is uitgebroken? Onheil komt zelden alleen. Ook zonsverduisteringen en aardbevingen worden ons aangekondigd. Onze kleine schare is geroepen om deze tekenen te verstaan, maar niet de angst mag ons leven beheersen. Wij kunnen immers troost en kracht vinden in Woord en gebed dat ons in het geloof wordt aangereikt. Het monster dat thans op onze kust is aangespoeld, was ooit een krachtig zeedier, dat heerste over de wateren. Maar de macht van het dier is gebroken. Zelfs dit grote dier heeft moeten buigen voor krachten, die buiten ons voorstellingsvermogen liggen. Nederigheid past ook ons als het gaat om krachten die buiten het vermogen van de mens hun werk doen. Maar evenzeer past het ons vertrouwen te hebben in Hem, die hemel en aarde bestuurt.

De afbeelding van de gestrande potvis in 1601 te Wijk aan Zee is een gravure van Jan Saenredam, in bezit van Museum Kennemerland in Beverwijk en het Teylers Museum in Haarlem.
Gegevens zijn ontleend aan de publicatie: "Op het strand gesmeten – Vijf eeuwen potvisstrandingen aan de Nederlandse kust"

Tekst: Jan de Wildt.

Walking Handbal is leuk en gezond

Zoeken is niet nodig. Vanachter de struiken die sportpark Het Doolhof scheiden van de aangrenzende parkeerplekken klinkt een luid gelach. Op het trainingsveld is een groep dames aan het handballen. Nu de herfst weer is ingetrokken en de schemering vroeg valt, wordt het speelveld deze donderdagavond verlicht door felle lampen. Daaronder wordt niet alleen lol gemaakt, maar ook hard gewerkt.

Bestuurslid Linda van der Kolk kijkt trots toe en als het nodig is, doet ze ook nog een potje mee. Dit zijn niet zomaar handbalsters, laat ze weten. De dames van middelbare leeftijd vormen een nieuw team binnen SV Wijk aan Zee en doen aan Walking Handbal. 'Speciaal bedoeld voor sporters op leeftijd', legt ze uit. 'Er wordt niet hard gelopen en niet gesprongen, we volgen de regels van de F-jeugd.'

Het stralende middelpunt van de groep wordt gevormd door Wil Hartog, die je met gemak een levende legende in Wijk aan Zee kunt noemen, waar het om handbal gaat. Zij traint deze meiden, die ze allemaal al kende, want alle deelnemers kijken terug op een mooi verleden binnen deze tak van sport.

'Ik heb vroeger vrij hoog gespeeld', zegt Rina, een van de teamleden. 'In de juniorentijd zijn we zelfs kampioen geworden.' Ze heeft jarenlang niet gespeeld, totdat ze onlangs met Walking Handbal te maken kreeg. 'Dit is heel leuk om te doen. We hebben er veel lol in en het is fijn voor de sociale contacten. De conditie is wat minder geworden, maar het balgevoel verlies je gelukkig nooit.' Ervaring binnen handbal is niet vereist om mee te mogen doen. Je hoeft ook niet uit het dorp te komen. Iedereen vanaf 55 jaar is welkom om op donderdagavond even mee te gluren, benadrukt Linda. 'We zijn nu met zes en willen het liefst acht tot tien spelers hebben in het team. Het Walking Handbal is nog in opkomst, dus we spelen nog geen wedstrijden. Je merkt wel dat steeds meer clubs ermee beginnen, daardoor is het wel mogelijk om af en toe toernooitjes te organiseren.' Van het ouderenfonds hebben de sporters doeltjes gesponsord gekregen en ook van Tata Steel is een bijdrage gekomen. Linda hoopt op nieuwe aanwas. 'Dit is zo gezellig en het is nog eens gezond ook. Hoe fijn is het niet om te blijven bewegen als je iets ouder wordt.' Meer informatie is te vinden op ***svwijkaanzee.nl.***

Tekst: Jacky de Vries/Foto: Hans de Bruijn.

eetlokaal bemyguest
Voorstraat 4
1949 BH Wijk aan Zee
0251 295 326 / 06 41 50 45 86
www.bemyguest.house
open - elke dag 15 – 22 (m.u.v. do)
eten - elke dag 17– 21 (m.u.v. do)
ontbijt - za en zo 9 – 10.30

herberg bemyguesthouse
Sint Odulfstraat 31
1949 BE Wijk aan Zee
0251 295 326
www.bemyguest.house
reserveren via
info@bemyguest.house

RESTAURANT
Klein Zwitserland
grillig de beste
Gratis bezorging
in Wijk aan Zee, 7 dagen per week!
Julianaplein 53 | Wijk aan Zee | T 0251 37 50 90
www.restaurantkleinzwitserland.nl

Pizzeria Ristorante
Tarantella
Relweg 5
1949 EB Wijk aan Zee
tel.: 0251-375350
Wandelweg 32, 1521 AG Wormerveer
tel.: 075-6289913
Kerkbuurt 2a, 1511 BD Oostzaan
tel.: 075-6844809
keuken geopend van 17.00 - 22.00 uur
THUISBEZORGEN

de Moriaan
Gastvrij, Flexibel en Sportief

Een warm en gezellig dorpshuis!
Een mooie locatie met meerdere vergaderzalen, sporthal, en een gezellig café.
Mogelijkheden voor congressen, vergaderingen, cursussen, sport en verenigingen maar ook voor feesten, partijen en andere evenementen of activiteiten.

De Moriaan is goed bereikbaar met ruime gratis parkeergelegenheid.

Kom gerust eens bij ons binnen!

De Moriaan - Dorpsduinen 4 - 1949 EG Wijk aan Zee
e-mail: info@moriaan.nl - tel: 0251-374320

DE ZON
Afhaal menu
Ltr. Erwtensoep € 8,50
Kip v/d grill € 11,95
Saté patat € 13,50
Nasi schotel € 14,50
Sliptong € Dagprijs
Scholfilet € Dagprijs
Afhalen van donderdag t/m zondag
Tussen 16.00-20.00 uur
Graag van te voren bestellen
Eetcafé de Zon
0251-374203
Wijk aan Zee

het BOEGBEELD

FLAMMKUCHEN
OPEN VANAF 17:00
dinsdag gesloten
ZWAANSTRAAT 6
www.het-boegbeeld.com
* * * * * *

Gele tentje na 18 jaar in andere handen

'We laten een prachtig bedrijf achter'

't Gele tentje op het strand van Wijk aan Zee. Bij de opgang De Zwaanstraat naar rechts. Naast het Strandhuis. Wie kent het niet? Voor de verhuur van bedjes, schermen, parasolletjes. Een kopje koffie in de ochtend. Een ijsje. En een wijntje in de middag. Strandspeeltjes in de verkoop.
En al 18 jaar Henny en Emmy die de boel runnen. Daar komt verandering in, hoor ik tot mijn schrik. Henny - 66 jaar en vier maanden - gaat met pensioen. Zijn vrouw Emmy (61) heeft nog niet de pensioengerechtigde leeftijd bereikt, maar gaat mee genieten met haar man. Met hun vertrek van het strand verdwijnt een beetje vast meubilair in Wijk aan Zee. "Maar het tentje blijft. En het blijft geel hoor. Ral 1018 haha, zinkgeel."

Ik schuif aan in de woning van Emmy en Henny Kors. Een rijtjeshuis in de Amsterdamse buurt in Haarlem. Niet in Wijk aan Zee? "Ik ben hier geboren en getogen", vertelt Henny. "We hebben wel eens gekeken naar een huis in het dorp. De woningen aan de Van Ogtropweg die werden toen gebouwd. Maar we zijn toch stadsmensen. We wilden liever hier blijven." In de zomer woonden ze wel op het strand. Een half jaar lang. "En ik heb een hekel aan zand", lacht Henny. Maar een straf was het allerminst. "Het strand trekt. We hebben ook een strandtent in Bloemendaal gehad, Mira Mare. En Blue Wave in Wijk aan Zee, waar vroeger Schoos zat. En als we op vakantie gaan in de winter zitten we ook altijd aan zee. We hebben veel verre reizen gemaakt in de wintermaanden. Thailand, Indonesië, Vietnam. Maar de stranden daar, dat is toch wat anders hè. Dat stuift niet. En plakt niet aan je voeten."

Met het vermaledijde zand heeft Henny vaak te stellen gehad. "Dat zand hier gaat overal tussen zitten. Lag het na een storm metershoog. Dat moest je allemaal weg laten shovelen. Kijk, de andere dag komen de gasten en dan is alles weer vlak, maar daar is heel wat voor nodig. Kost je toch gauw weer een paar honderd euro." En een vetpot was het niet. Emmy had een baan als tandartsassistente in de winter. En Henny werkte als onderhoudsmonteur. Nog voor 't Gele Tentje in beeld kwam, waren beiden weer volledig aan de slag in hun vakgebied. "Maar het begon toch weer te kriebelen." Emmy heeft ook een achtergrond in de horeca, dus namen ze 't tentje 18 jaar geleden over. "In het begin deden we nog maaltijden", vertelt Emmy. "Dat liep heel goed. Maar het ging niet goed samen met de verhuur. Je moet op een zeker moment kiezen. We wilden geen personeel aannemen, dus zijn we met de maaltijden gestopt." Want druk met de verhuur was het. Henny: "We stonden om zes uur op. Rond zevenen waren we inkopen doen bij de Makro en om acht uur open. Alles klaarmaken. De eerste gasten kwamen dan al voor een bakje koffie. En de klanten voor de bedjes kwamen ook al vroeg. Lange dagen waren het."

Bij 't Gele Tentje horen nog 31 strandhuisjes. Sommige gasten staan er al veertig, vijftig jaar. "Daar bouw je dan wel wat mee op ja", vertelt Emmy. "Maar we hebben het ook altijd wel gescheiden gehouden. Dat moet ook. Sommige mensen ken je wel goed inmiddels natuurlijk." Tijdens de afscheidsborrel, een prachtige dag in september, werd het stel dan ook bedolven onder de cadeaus en warme woorden. "Ik had het wel moeilijk met het afscheid. Ik was zo ontroerd", zegt Emmy. "Mensen moesten huilen. Dat deed me echt veel." Henny vult aan: "Dat hadden we niet verwacht. En al die cadeaus, echt, de kamer stond helemaal vol."

Of ze het gaan missen? "We laten een prachtig bedrijf achter", zegt Henny. "Kijk, ik werk al vanaf mijn vijftiende jaar. Ik heb al die jaren nooit zonder werk gezeten. Ik ga nog helpen met afbreken en dan is het mooi geweest. Geen tranen hoor,

nee, ik huil niet zo snel. Ik laat Robbie lekker even zijn gang gaan en dan komen we volgend jaar wel weer eens kijken, in mei, juni." Emmy: "Je wordt toch ook een dagje ouder. Het is fijn om de sociale contacten weer eens aan te halen, want dat schiet er in de zomer echt bij in. En het is heerlijk om op vakantie te gaan wanneer je wil, in mei ofzo, daar kijk ik naar uit. Ik merkte het met de laatste hittegolf. Ik was gesloopt, helemaal op. Dan wordt je lontje korter.
En dat wil je niet. Het is mooi zo. Ze stonden in de rij om 't Gele Tentje over te nemen. We hebben het Rob gegund. Het is een goeie vent. 't Gele Tentje blijft, en komt in goede handen."

Een bijzonder fenomeen: de vogeltrek

De zomer is voorbij en de herfst is begonnen. Kou en regen bepalen vaker het weerbeeld. Maar op een zonnige dag is het nog steeds heerlijk om in de buitenlucht een wandeling te maken. Er valt veel te zien. Langs de kust kun je bijvoorbeeld genieten van de jaarlijkse vogeltrek.

Het blijft een bijzonder fenomeen. Miljoenen vogels ontvluchten in het najaar het hoge noorden en gaan op zoek naar een warmere plek in het zuiden. Ze komen soms met duizenden tegelijk overvliegen: koperwieken, kramsvogels, zanglijsters, graspiepers of sijsjes. En ze weten precies waar ze heen moeten. Langs vaste routes vliegen ze van het hoge noorden naar het zuiden. Sommige vogels stoppen in Nederland of Noord-Frankrijk en anderen vliegen door naar Afrika of nog verder. Eén van die trekroutes loopt over het duingebied. Daar komen grote zwermen met vogels voorbij. Je ziet er bijzondere vogels voorbij komen zoals de staartmees, de beflijster, de roodkeelpieper en de ijsgors. Af en toe neemt een zwerm koperwieken of kramsvogels een rustpauze en doen ze zich tegoed aan oranje duindoornbessen in het duin. Dat deze vogels, die hun jongen in Scandinavië of Siberië hebben grootgebracht, met het invallen van de winter naar het zuiden trekken lijkt logisch. Maar waarom keren deze vogels elk jaar weer terug naar het noorden? Daar zijn twee verklaringen voor.
De eerste verklaring heeft te maken met roofdieren. Als de vogels met zijn allen op een kluitje een nest maken en de eieren gaan uitbroeden, dan vormen zij een makkelijke prooi voor roofdieren. Het spreiden in het noorden van de nesten over een groot gebied is daar beter mogelijk en maakt het voor roofdieren moeilijker om de eieren te vinden. De tweede verklaring heeft te maken met voedsel. Ook hier geldt, dat als je met zijn allen op een kluitje blijft zitten het voedsel snel op is. En in de zomer is er in de Scandinavische landen en in Siberië voldoende voedsel te vinden. Maar waarom sommige vogels elke jaar van zuid naar noord trekken en andere vogels steeds op dezelfde plek blijven, dat blijft een raadsel. En dat is ook het mooie van de natuur: het blijft voor een deel een raadsel. En daar kun je van genieten. Voor meer informatie over natuur en gezondheid zie: ***www.duinbehoud.nl***

Tekst: Marc Janssen, Stichting Duinbehoud.

Rob Fijen houdt het zoals het is: niet te ingewikkeld

'Voor mij voelt dit als een strandtentje van vroeger'

Kneuterig. Toegankelijk. Lekker met je stoeltje in het zand. Zo ziet Rob Fijen (30) 't Gele Tentje en zo mag het nog heel lang blijven als het aan hem ligt. De opvolger van eigenaren Emmy en Henny Kors is strandliefhebber in hart en nieren en wil niet teveel veranderen. En de kleur? Die blijft ook. Hij moet even diep nadenken, maar het rolt er na niet al te lange tijd in één keer uit: Ral 1018. Zinkgeel.

Ik tref Rob als hij op de aanhanger bezig is om de panelen van een strandhuisje met sjorbanden vast te zetten. De laatste huisjes gaan het strand af. Zo ongeveer alleen 't Gele Tentje staat nog. Die zal hij van de week met Henny gaan afbreken. "Hij komt een dag helpen", zegt Rob, die samenwoont met zijn vriendin in Beverwijk. Voor Rob is het topdrukte geweest de afgelopen weken en aan het einde van een werkdag nemen we plaats in het lege gele tentje.
De koffieautomaat is nog aangesloten, dus we zitten met het mooiste uitzicht van de wereld aan de warme koffie.

Strand zit de jonge ondernemer uit Heemskerk in het bloed. Als kind al gaat Rob met zijn ouders elke zomer naar hun huisje op het Zuiderstrand. Nooit naar het buitenland. Altijd naar het strand. "Als kind is dat te gek natuurlijk. Ik kan me niet anders herinneren dan dat ik met mijn broers in de duinen speelde. En op het strand. Hutten bouwen, kampvuurtjes maken." Later kwam daar het kitesurfen bij. Meer was er niet nodig.

En als jonge jongen keek hij naar het opbouwen van de huisjes, de paviljoens, het wegschuiven van het zand, 'eigenlijk alles wat er bij komt kijken'. En hij vond het prachtig. "Zoiets moet je voelen. Het is langzaam gegroeid. Ik begon te helpen." En dat resulteerde erin dat hij op zijn zestiende zijn eerste trekker kocht. "Daar heb ik hard voor gewerkt, en er moest geld geleend worden bij mijn vader en moeder."
Toen was het hek van de dam. Hij deed nog een MBO-opleiding bouwtechniek, maar was eigenlijk meer op het strand te vinden. Op zijn 21e had hij zijn eigen strandhuisje. En altijd bezig.

Hard werken. "Ik heb veel gedaan bij Jeroen van Son van de SunSeaBar. Het paviljoen verbouwen en opknappen, technische reparaties. Huisjes het strand op- en afrijden. Noem maar op. Ik heb veel aan hem te danken. Hij heeft me veel geleerd en bijgebracht." 't Gele Tentje komt pas later in beeld bij Rob. Zo'n vier, vijf jaar geleden toen hij ook het transport van de strandhuisjes bij Henny op zich nam. "Ik zat met Henny aan de koffie. Toen kwam het ter sprake. Hij zei dat hij het op een zeker moment wel wilde verkopen. Er waren meer gegadigden vertelde Henny. Ik zei: zet mij er maar bij, ik zie het wel zitten. Zo is de band ontstaan. Ik kwam graag bij hun. Emmy was ontspannen. Henny was ontspannen. Pieken met mooi weer, wat rustiger met slecht weer.
Geen gedoe. Dat wilde ik ook."

De lijn die Rob uitzet voor de toekomst is duidelijk. Geen uitbreiding, geen maaltijden, geen poespas. Gewoon verhuur van bedjes, kopje koffie, borrel, ijsjes en verkoop van speelgoed. En de exploitatie van de 31 strandhuisjes.
"Voor mij voelt dit nog steeds als een strandtentje van vroeger, kleinschalig en gewoon genieten van de omgeving. Ik heb het elders wel meegemaakt, tenten die groter werden, je maakt jezelf dan afhankelijk van personeel. Dat wil ik niet. Ik wil doen wat ik doe. En ook blijven doen wat ik al deed. Zoals het rijden van de strandhuisjes, het leveren van gasflessen, technische werkzaamheden en in de winter het onderhoud."

Het wordt een taaie klus maar een mooie combinatie. Knallen in de zomer, beetje rust in de winter. Precies wat hij wil. En dat op de mooiste plek van de wereld. "Vaak besef je dat niet eens meer. Maar als je hier komt aanrijden, dan zie je het. Het Wijk aan Zeese strand is echt een mooi strand. En die pier. Als je die schepen ziet uitvaren, dat is het mooiste. Het strand hoort gewoon bij mij. Zo voelt dat.

Het is hard werken, het komt je niet aanwaaien. Maar zo langzamerhand heb ik mijn plek hier wel verworven. Ik had nooit gedacht dat dit ooit in mijn bereik zou liggen, maar het is gelukt."

Tekst: Merei Dekker.
Foto: aangeleverd.

SPAR Mijn buurt, Mijn Spar
MAANDAG VRIJDAG 8.00 - 19.30 UUR
ZATERDAG 8.00 - 18.00 UUR
ZONDAG 15.00 - 18.00 UUR
ADRES Verlengde Voorstraat 56
TEL NR. 0251 - 37 41 61
EMAIL sparpoliste@despar.info
WEBSITE http://poliste.spar.nl

SNELLE + EFFICIËNTE
BOEKHOUDING
ZORGVULDIG + ACCURAAT
Cijfer Meester
Esther van Amersfoort
Julianaweg 23, 1949 AM Wijk aan Zee
0251-340006
e.vanamersfoort@cijfermeester.nl

"Krijt, een zomer in Wijk aan Zee"

"Krijt, een zomer in Wijk aan Zee", de negende roman van Yvonne Janssens, is onlangs verschenen.

Het verhaal draait om Krijt, een galerie in Wijk aan Zee. Bee, die niets van kunst weet behalve het schilderij uit haar jeugd van dat jongetje die met een betraand oog over zijn schouder kijkt, besluit als vrijwilliger bij Krijt te gaan werken.
Daar krijgt zij te maken met kunstliefhebbers, kunstenaars, Koe en haar collega vrijwilligers, allen met een eigen idee over kunst.
Ook ontmoet zij daar de wolkenverzamelaar, die een aangename draai aan haar leven geeft.
Zoals lezers van Janssens' werk gewend zijn, staat ook deze roman weer bol van hilarisch humor, kwinkslagen en flitsende conversaties.
Er wordt gedronken, geroeid en geschilderd; gelachen, geruzied, gemopperd, en meerdere woorden die met ge beginnen.
Yvonne Janssens werkt als vrijwilliger bij de Kop van WaZ, het kunstmiddelpunt van Wijk aan Zee, dat als inspiratiebron heeft gediend voor het schrijven van deze roman, en woont in het dorp.
"Krijt" is een hommage aan Wijk aan Zee, het dorp waar onder de rook van de Hoogovens het leven van alledag met een lach doorgaat.

Het boek is te koop in de Kop van WaZ en de Primera, beiden aan het Julianaplein, of te bestellen bij:
indrukuitgeverij@gmail.com.
Ook is het als ebook te downloaden via iBooks.

Van Amersfoort makelaardij o.g.
Te koop gevraagd
Patiobungalow
in
Wijk aan Zee
info@vanamersfoortmakelaardij.nl
0653392877
Julianaweg 23, 1949 AM Wijk aan Zee

Uw lokale partij Vrij!
Vrij! is er voor Wijk aan Zee!
U kunt altijd contact met ons opnemen via:
info@vrijbeverwijk.nl
www.vrijbeverwijk.nl

Bakker Makelaardij
Postbus 56, 1940 AB BEVERWIJK
Bootsmanszij 2 (Meerplein)
1941 JJ BEVERWIJK
NVM
funda
M: 06 53 48 30 18
T: 0251 29 11 29
F: 0251 22 87 15
E: info@bakkermakelaardij.com
I: www.bakkermakelaardij.com
Wat is een dorp zonder Bakker? Albert Kramer, uw makelaar.

Beroep tegen nieuwe vergunning Tata

De Dorpsraad heeft beroep aangetekend tegen een nieuwe vergunning voor uitbreiding en wijziging van de warmbandwalserij die de Provincie heeft afgegeven. De belangrijkste reden? De veranderingen leiden tot meer emissies (denk aan kwalijke stoffen en lawaai in de eerste plaats).

Tata Steel gaat de productie van de warmbandwalserij, de bijna een km lange hal die ten noorden langs de Zeestraat ligt, opvoeren, een nieuwe oven installeren en daar meer gassen van het eigen terrein (cokesovengas, hoogovengas) verstoken. Tot nog toe walste Tata hier vijf miljoen ton ruw staal tot dunne platen; de capaciteit van de installatie wordt nu uitgebreid tot zes miljoen ton ruw staal. De Omgevingsdienst Noordzee Kanaal Gebied (ODNZKG) die namens de Provincie de vergunningen verstrekt, heeft Tata medio augustus toestemming gegeven 5,5 miljoen ton per jaar te walsen, dus een half miljoen ton minder dan Tata in de pen had.
Tata verhoogt de productie onder meer door meer uren te draaien, meer warmte in te zetten en zwaardere rollen op de haspels te maken.
Tot nog toe werd er meer dan twintig ton ruw staal per uur verwerkt in de warmbandwalserij.
De Dorpsraad is in beroep gegaan tegen deze vergunning aangezien Wijk aan Zee al een van de zwaarst belaste plekken van Nederland is als het gaat om emissies. De uitbreiding en de wijziging betekenen onherroepelijk meer uitstoot, meer lawaai en overlast. Ook als Tata allerlei innovatieve technologie gaat toepassen. De Omgevingsdienst verdedigt haar besluit door erop te wijzen dat de uitbreiding een verwaarloosbare verhoging van schadelijke stoffen tot gevolg heeft.
In ambtelijke taal heet dit dan 'in niet betekenende mate' (NIBM). De Dorpsraad pleit er al jaren voor om het NIBM-beginsel los te laten in de IJmond gezien de slechte luchtkwaliteit.
Daar komt bij dat de mix van schadelijke stoffen (ook in kleine hoeveelheden) extra schadelijk is voor de gezondheid.
De automatische verhoging in de hele productieketen heeft de Omgevingsdienst helemaal buiten beschouwing gelaten bij de beoordeling van deze aanvraag. Ook dat was een reden om in beroep te gaan. Om een half miljoen ton meer te kunnen walsen, zal meer ruw staal moeten worden geproduceerd; de extra tonnen zullen immers ergens vandaan moeten komen. Dat houdt in: meer aanvoer en opslag van grondstoffen; meer productie door de cokes-, pellet- en sinterfabriek net als door de hoogovens. De genoemde installaties vormen de vieze 'voorkant' van het bedrijf. Daar kan je als overheid niet je ogen voor sluiten.
De Dorpsraad is van mening dat de metingen en rapporten van het RIVM en de aanbevelingen van de GGD voor zich spreken. De overheid kan gezien de zorgwekkende situatie van de volksgezondheid productieverhoging alleen toestaan als deze milieuneutraal geschiedt. Dus als je ergens op het terrein meer gaat uitstoten moet het elders naar beneden. Daar doet de 'paraplu-vergunning' die Tata Steel de mogelijkheid geeft om de productie met nog een miljoen ton (tot acht miljoen ton) op te voeren, niets aan af. De overheid heeft een voorzorg plicht en kan daarom aanvullende eisen stellen.
Wanneer het beroep dient is nog niet bekend.

Nationaal MS Fonds zoekt collectanten

Van 16 t/m 21 november 2020 vindt de landelijke huis-aan-huiscollecte van het Nationaal MS Fonds plaats. Het MS-fonds is hard op zoek naar collectanten in Wijk aan Zee. Help jij in de strijd tegen multiple sclerose (MS)?

Anders dan anders.
Door het coronavirus ziet de MS collecte er dit jaar anders uit. Collecteren mag van de overheid, maar het is niet vanzelfsprekend dat de collectanten allemaal langs de deur gaan. Daarom biedt het Nationaal MS Fonds andere manieren van collecteren aan haar collectanten.
Collectanten kunnen een donatieflyer met QR-code door brievenbussen in hun omgeving doen. Ook is het mogelijk om online te collecteren met een digitale collectebus.

Meer informatie hierover vindt u op www.nationaalmsfonds.nl/ms-collecte/collecteren-in-coronatijd/

Lia collecteert al tien jaar.
Iedere collectant heeft zijn of haar eigen reden om zich in te zetten in de strijd tegen MS.
Zo ook Lia, die inmiddels alweer tien jaar collecteert voor het Nationaal MS Fonds.
Haar man kreeg in 2002, na een aantal jaar van vage klachten, de diagnose MS. De impact op het gezin was groot. 'Hij was 52 en een sterke en ondernemende man. Na de diagnose stortte zijn wereld in. Hij kon niet accepteren dat hij ziek was. Door concentratieproblemen en vermoeidheid moest hij al vrij snel zijn werk als assurantieadviseur opgeven. Hij voelde zich afgeschreven. Die periode heeft een wissel op het gezin getrokken. En nog. Mijn man heeft veel last van vermoeidheid en kan nog maar een meter of twee, drie lopen. Hij gaat ook cognitief achteruit. Om daar een weg in te vinden, is een proces. Als partner kun je je machteloos voelen. Door te gaan collecteren, had ik het gevoel dat ik toch iets kon bijdragen.'

MS staat niet stil, Nat. MS Fonds ook niet.
De opbrengst van de collecte is enorm belangrijk voor het Nationaal MS Fonds. Met de opbrengst van de collecte wordt onder andere onderzoek naar betere behandelingen en een betere kwaliteit van leven voor mensen met MS gefinancierd. Dit onderzoek mag niet stil komen te liggen, MS staat immers ook niet stil.
Helpt u mee? Word collectant.

Meer informatie of aanmelden: www.nationaalmsfonds.nl/collecteren

De keuze tussen fatsoen en onfatsoen voor de Provincie

De Dorpsraad heeft de Provincie gevraagd zo snel mogelijk de vergunning voor Hoogoven 7 van Tata Steel aan te passen aan de geldende Europese norm. Dat staat in een brief die de Dorpsraad afgelopen maand zond aan gedeputeerde Olthof van de provincie.
Hij is de bestuurder die over de vergunningen aan het staalbedrijf gaat.
Ook heeft de Dorpsraad Olthof gevraagd het rapport over de haalbaarheid van een filter voor de pelletfabriek openbaar te maken.
De pelletfabriek stoot net als Hoogoven 7 namelijk teveel stikstofoxide uit.

Beide kwesties zijn zeer actueel omdat Olthof binnenkort met zijn meerjaren beleidsplan voor Tata Steel komt. De Hoogovens en de pelletfabriek horen (met de cokesfabrieken en de sinterfabriek) tot de vervuilendste onderdelen van het bedrijf.
Tata heeft over de oplossingen voor de pelletfabriek een rapport laten maken dat Olthof niet wil vrijgeven. Het zou 'bedrijfsgevoelige informatie' bevatten. Een geheim rapport, waarvan betrouwbaarheid en volledigheid niet gecontroleerd kan worden, is hetzelfde als geen rapport. Toch wil Olthof zijn besluiten over de pelletfabriek hierop baseren. Het is een democratie onwaardig, vindt de Dorpsraad.

De te hoge uitstoot van stikstofoxiden bij de twee installaties is de inzet van al jaren slepende rechtszaken. Medio oktober kwamen deze zaken eindelijk voor de rechter.
En daar bleek zonneklaar dat er technische oplossingen zijn - ook de advocaat van Tata gaf dat toe - maar dat het bedrijf het te duur vindt om zich aan de norm te houden. Het gaat dus niet om kunnen maar om willen.
De Omgevingsdienst Noordzee Kanaal Gebied (ODNZKG), die namens de Provincie de vergunningen uitgeeft, gaat kritiekloos mee in het verzet van Tata tegen de normen, bleek bij de rechtbank. De Omgevingsdienst stelt dat de hoge kosten en aanpassingsproblemen voor Tata - als het bedrijf een filter koopt of een andere gassenmix gaat gebruiken - niet opwegen tegen het milieurendement. Pikant detail: de ODNZKG vaart daarbij vooral op conclusies van het bedrijf zelf. De redenering van de Omgevingsdienst is: bij Tata doen ze het niet voor niets zoals ze het doen, want 'ze hebben al honderd jaar ervaring'. En 'de mix komt niet uit de lucht vallen; het is een bedrijfstechnisch gegeven.'
Maar de Europese norm die voor alle staalbedrijven geldt, komt ook niet uit de lucht vallen, vindt het Instituut voor Leefbaarheid en Transport (ILT) in Den Haag. Het ILT - zeg maar de landelijke inspectie - had de Provincie voor de rechter gedaagd. Dat de rijksoverheid de regionale overheid betwist in een proces is vrij uniek in Nederland.
Het ILT vindt dat Tata net als ieder ander bedrijf aan de regels moet worden gehouden door de Provincie.
Dat de ODNZKG zich voortdurend baseert op berekeningen van Tata, is zorgwekkend volgens het ILT. 'Wij constateren motiveringsgebrek bij de Provincie.' Het ILT had zelf gerekend met gegevens van Tata en geconstateerd dat de emissie van Hoogoven 7 met een andere gassenmix best binnen de normen gehouden kon worden. Bovendien bleek uit haar onderzoek dat Tata Steel op dit punt 'de slechtste leerling uit de klas' was in Europa.

Ook de Dorpsraad was in de rechtbank om de vergunning voor Hoogoven 7 aan te vechten. Hoe kijkt de Dorpsraad hier tegenaan? De Dorpsraad vindt dat Tata aan de emissienormen moet worden gehouden ook al is het duur. Tata spaart nu geld uit doordat het geen aanpassingen hoeft uit te voeren, maar dat betekent niet dat er geen kosten zijn. Te hoge uitstoot brengt schade toe aan milieu en gezondheid van omwonenden. Vandaar de oproep aan Olthof waar dit artikel mee begon.

Als de Provincie desalniettemin voet bij stuk houdt en het bedrijf persé vrij wil houden - bijvoorbeeld omdat het de hoge kosten niet kan dragen en de overheid vreest voor de werkgelegenheid - dan is dat een keuze met consequenties. Dan moet de overheid naar voren treden en zelf de rotzooi opruimen. Het kan niet zo zijn dat de extra uitstoot afgeschoven wordt op omwonenden en hun omgeving. Dat is wegduiken voor je verantwoordelijkheid.
Wat de overheid dan zou kunnen doen? Laat de Provincie Tata helpen om aan de normen te voldoen bijvoorbeeld met een lening. Met een afschrijving over twintig of dertig jaar praat je over een investering van drie keer niets voor Tata Steel. Staatssteun mag niet; ook dat is een Europese regel. Maar het marchanderen met de normen is net zo goed staatssteun aan het bedrijf. Alleen dat is steun ten koste van onschuldige burgers.

Natuurlijk, Tata Steel is de veroorzaker van de vervuiling. Maar de overheid faalt.
Dat staat vast. Ofwel zij handhaaft, ofwel zij zorgt zelf ervoor dat de vereiste investeringen gedaan worden. Meer fatsoenlijke keuzes zijn er niet.

Meer lezen? Op de website van de Dorpsraad (www.wijkaanzee.org bij de werkgroep Milieu) kunt u de brief vinden die de Dorpsraad zond aan gedeputeerde Olthof en ook de pleitnota en de zienswijze over de zaak van Hoogoven 7.

Getuigenoproep konijnenmoord

Begin oktober heeft u in de media kunnen vernemen dat er in Wijk aan Zee konijnen zijn vermoord. Er zijn helaas nog veel onbeantwoorde vragen rondom deze ingrijpende gebeurtenis en de dader loopt nog vrij rond. Aan de kinderen van de getroffen gezinnen is beloofd dat er alles aan gedaan wordt om antwoorden te vinden, vandaar deze oproep in De Jutter.

In de nachten van 30 september tot 2 oktober zijn er op twee verschillende adressen aan de Relweg konijnen in de tuin aangevallen door een onbekende met een mes. Hierbij zijn drie konijnen gedood en één konijn wordt nog vermist. Mogelijk is het vierde konijn Saar ontsnapt.
Saar is een langharig raskonijn, een grijs-witte Teddy Widder met opvallende blauwe ogen (zie foto). Een oplettende buurtgenoot heeft in de avond van donderdag 1 oktober rond 20.15 uur het konijn mogelijk nog gezien op het kruispunt van de Relweg en Tappenbeckstraat, omgeving pand Buurtzorg. Er zijn twee auto's gestopt voor een overstekend konijn en iemand liep achter het dier aan. Mogelijk hebben anderen het konijn nog gezien toen zij de bewuste avond hun groene bak buiten zetten, voordat het later die avond hard begon te hagelen.

Indien u in een van de gestopte auto's zat, een wit-grijs konijn heeft zien lopen of iets anders opvallends heeft gezien dat met de incidenten te maken kan hebben, roepen wij u op om de informatie door te geven aan de politie of betrokkenen. Alle tips zijn welkom om het drama voor de families op te lossen. Neem hiervoor contact op met de betrokkenen via 06-40751500, de politie op 0900-8844 of via 'meld misdaad anoniem' op 0800-7000. De zaak is bekend bij de politie onder het casenummer PL1100-2020211069-2.
Tot slot: Wees alert op uw huisdieren en meld verdachte situaties direct via 112.

Column
De overkant
Ik wil alleen maar reizen gaan …

Een paar weken geleden las ik de zin:
"De drang om te reizen heeft sommige mensen in Brunei, Taiwan, Japan en Australië er op dit moment toe aangezet 'vluchten naar nergens' te boeken: vluchten die op dezelfde plaats vertrekken en landen." Het lijkt een belachelijk en wanhopig idee, maar ik realiseerde me dat het niet zo gek is als het lijkt.

Reizen kan een poging zijn om te ontsnappen aan de sleur van alle dag - in onze tijd: aan corona - maar reizen kan ook een ander woord zijn voor jezelf ontdekken en ontwikkelen. Een reis was tenslotte oorspronkelijk een krijgstocht om iets te veroveren, maar wie weet dat nog …
Ik dacht terug aan het boek De Alchemist van Paulo Coelho dat gaat over een jonge schaapherder die gaat reizen om een schat te vinden waarover hij heeft gedroomd.
Na veel omzwervingen komt hij er uiteindelijk achter dat hij de schat zelf is.

Er zijn te beginnen met de Odyssee heel wat reisverhalen op hetzelfde thema geschreven: na veel avonturen bereikt de held of heldin uiteindelijk het doel of een inzicht, maar eigenlijk gaat het niet om het doel - het 'en ze leefden nog lang en gelukkig' is vaak maar één zin – maar om de reis, want die is het leven zelf met al zijn hoogte- en dieptepunten.
Augustinus, een kerkvader beschreef aan het eind van de vierde eeuw na Chr. in de dialoog 'Over het gelukkige leven' het leven overigens al als een - niet persé vrijwillig aangegane - reis over een woelige zee, vol onzekerheid en risico's, op zoek naar een veilige haven.
Het bijzondere van boeken is dat ze je in je hoofd kunnen laten reizen. Er is geen grotere wereld dan die in je hoofd. Een nichtje van me ging zelfs, voordat ze op reis ging altijd eerst naar haar oma, die haar dan aan de hand van boeken gedetailleerd vertelde over het verre land waar haar kleindochter naar toe ging, maar waar ze zelf nooit was geweest.

Uit een peiling blijkt 40% van de jongeren meer stress ervaart sinds de uitbraak van het coronavirus. Wat weinig mensen weten is dat het lezen van een boek het beste middel is om stress te verminderen. Het werkt zelfs beter dan luisteren naar muziek, of wandelen.
Volgens een Brits onderzoek is zes minuten lezen per dag al genoeg om je stressniveau met 68% te verlagen.
Neem allemaal de Nachttrein naar Lissabon [een boek van Paolo Mercier] en ontspan.

Alie Blokhuis.

Van der Veen's houthandel
de speciaalzaak voor aannemer en doe-het-zelver
Kees Delfsweg 4-6
1942 ES Beverwijk
Tel. (0251) 22 38 62
Fax (0251) 22 83 80

INSTALLATIEBEDRIJF
VAN DER AAR
DAK- EN ZINKWERK | CENTRALE VERWARMING
BADKAMER(SANITAIR) EN MEER...
T 0251 - 37 44 81 E info@vanderaar.nl
Burgemeester Rothestraat 106 | 1949 CG Wijk aan Zee
WWW.VANDERAAR.NL

Colofon

Jaargang 39 • nummer 11 • 2020
Dorpskrant De Jutter wordt maandelijks gratis huis aan huis bezorgd in Wijk aan Zee.
De Jutter is ook gratis verkrijgbaar bij:
Spar Supermarkt - Verlengde Voorstraat 56
Primera E. v.d. Watering - Julianaplein 11
Dorpshuis De Moriaan - Dorpsduinen 2
KOP van WaZ/De TIP - Voorstraat 12

Bezorging: Irene Gerlofsma.
Geen Jutter gekregen? Bel: 06-10537950
Redactie: Georges van Luijk, Jacky de Vries, Merei Dekker, Jan-Paul van der Meij, Alie Blokhuis, Hans de Bruijn, Jolien Herber.

Nieuwstip? jutter@live.nl of bel: 0251-248551
Kopij per e-mail: jutter@live.nl
Inzenden kan tot de 15e van de maand.

Kopij-inzendingen worden in principe overgenomen, doch de redactie behoudt zich het recht voor deze om redactionele redenen in te korten. De inhoud is voor de verantwoordelijkheid van de inzender. Anonieme of ongepaste inzendingen worden niet geplaatst. Overname uit De Jutter alleen met bron vermelding.

'Juttertjes' mogen maximaal 25 woorden bevatten en zijn gratis voor dorpsbewoners (maar een financiële bijdrage is welkom) en moeten schriftelijk of digitaal aangeleverd worden. Juttertjes zijn niet bedoeld voor commerciële doelen of personeelsadvertenties.

Administratie/advertenties/opmaak:
Peter Duin 0251-248551
Druk: Pantheon drukkers
Oplage: 1380 exemplaren

Uitgave: Stichting Dorpskrant De Jutter
Inschrijving KvK: 34182153

Abonnement per post: 24 euro per jaar, overmaken op bankrekening: NL52 RABO 0308 0598 67
t.n.v. St. Dorpskrant de Jutter, Wijk aan Zee.
(Met naam en adres)

De Jutter is ook te lezen/volgen op internet:
www.tipwijkaanzee.nl/extra-2/media
www.facebook.com/dorpskrantdejutter

"Herfstkleuren" nieuwe expositie in de Kop van WaZ

"Herfstkleuren", de laatste expositie van dit roerige jaar in de Kop van WaZ, is op 30 oktober van start gegaan en loopt tot eind december. Na "Zomerstilte" met haar koele kalme zilt-smakende nuances, verandert de ambiance met de omslag van het seizoen in een bruisende fontein van kleur. Met kunstenaars Dré Selling, Annemiek Schmidt Crans en Elly Dubbeld kan dit ook niet anders.

De fotoschilderijen van Dré Selling, de kleurrijkste kunstenaar die Nederland rijk is, zijn een symbiose tussen onderwerp en lijst. In zijn werk is altijd meer te ontdekken dat men in één oogopslag kan zien.

Het werk van Annemiek Schmidt Crans, die onder de naam Dutch Polaroidgirl werkt en 'mixed media art' maakt, brengt onveranderd een glimlach op het gezicht. Het daagt uit door de kijker een goed gevoel van onbehagen te geven.

Elly Dubbeld verstaat de kunst om het silhouet van de Hoogovens zo te schilderen, dat deze Moloch mooi genoemd kan worden. Er zit iets feeërieks in haar manier van schilderen waarin zij het tastbare onaantastbaar maakt.

Deze drie kunstenaars zijn het middelpunt van de nieuwe expositie in de Kop van WaZ waarin Dré nieuw werk zal tonen en Annemiek haar Picasso serie ontvouwt.
Openingstijden: vrijdag t/m maandag van 13-17 uur. Coronarichtlijnen worden gehanteerd dus neem graag mondkapje mee en op.

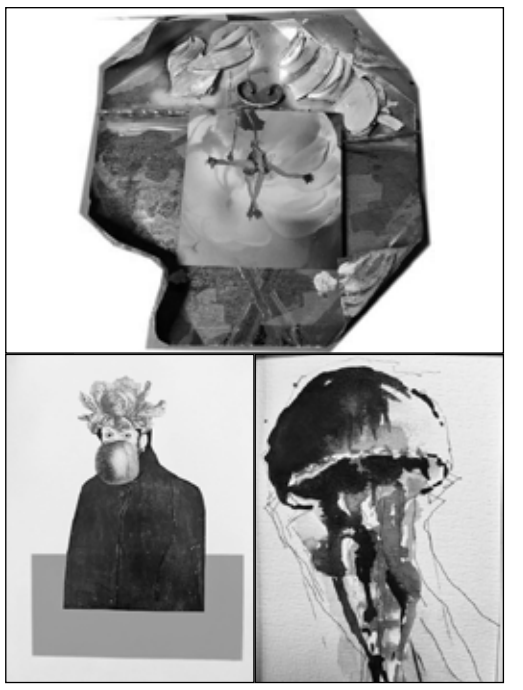

Oud papier ophalen

SV Wijk aan Zee heeft al jaren een groep top vrijwilligers die u verlossen van het oud papier. Dit gebeurt 1 x per maand op de zaterdag na de derde woensdag van de maand. Met de opbrengst daarvan kunnen de groeiende kosten worden betaald. Vandaar deze oproep om zoveel mogelijk oud papier op te sparen en het op zaterdag 21 november 's morgens voor de deur te zetten. U kunt het ook bij het doolhof neerzetten.

Geen Rommelmarkt

De Rommelmarkt van zondag 8 november in De Moriaan gaat vanwege de corona niet door. Voor inlichtingen Riet Zuiderduin 0251-375925.

Energiecoöperatie opgericht

Beverwijkers kunnen terecht bij hun eigen energiecoöperatie: EcoBeverwijk is opgericht. Via de coöperatie kunnen inwoners van de gemeente Beverwijk samenwerken aan energiebesparing, opwekking en verduurzaming. EcoBeverwijk houdt zich op dit moment vooral bezig met het geven van informatie over energiebesparing en isolatie. Om u te ondersteunen kunnen de vrijwillige energiecoaches van EcoBeverwijk bij u thuis komen om samen naar duurzame oplossingen op maat te kijken. Iedere Beverwijker kan lid of donateur van de coöperatie worden. Ook zijn er vrijwilligers nodig voor allerlei taken.
Meer informatie op: ***www.ecobeverwijk.nl***

Belangrijke informatie

Noodnummers
Politie Beverwijk: 0900-8844
Alarmnummer NOODGEVALLEN: 112
Ambulance en brandweer: (023)515.95.00
Dierenambulance: 215454

Uitdeelpost apotheken:
Donker, Plantage en Velsen Noord
Iedere werkdag van 16.30-18.00 uur
bij Gezondheidscentrum De Moriaan

Gezondheid/ondersteuning
Huisarts: 375972
Receptenlijn: 374007
Spoednummer huisarts: 375254
Fysiotherapie: 375976 - info@fysiowijkaanzee.nl
Sociaal team: 06-1103 5327
sociaalteam@beverwijk.nl
Buurtzorg Wijk aan Zee: 06-2293 6056
Viva! Zorggroep: 088-9958000
Zorgbegrip: 0251-826045

Milieu/klachten
HVC inzameling (Reinunie): 0800-0700
Milieuklachten Omgevingsdienst IJmond: 263863 - www.odijmond.nl
Milieuklachten Tatasteel 0800-0242255
www.stofmelder.nl
Koeien en omheining hooglanders: Stichting Crosshill 06-5157 5738
Klachten over woonomgeving: www.verbeterdebuurt.nl/beverwijk
Gemeente Beverwijk 256256
Gebeidsverbinder Beverwijk-West voor: Leefbaarheid, Sociale Samenhang en Bewonersparticipatie 256256
Geluidshinder vliegtuigen: 020-6015555
of via internet: www.bezoekbas.nl - www.geluids.net - www.vlieghinder.nl
Landelijk meldpunt 'pin'veiligheid: 030-2856555
Zwemwatertelefoon: 0800-9986734

Diversen
SaWaZ: info.sawaz@gmail.com
Dorpsraad: secretariaat.dorpsraadwaz@gmail.com

IJmuiden

Hoog- en laagwaterstanden en -tijdstippen

November 2020

datum	uu:mm	HW cm NAP	LW cm NAP	datum	uu:mm	HW cm NAP	LW cm NAP	datum	uu:mm	HW cm NAP	LW cm NAP
1	4:04	121		**11**	7:58		-46	**21**	3:47		-51
zo	12:18		-51	wo	12:05	70		za	7:51	83	
	16:16	116			20:05		-55		15:56		-66
									20:15	106	
2	0:07		-60	**12**	0:39	112		**22**	4:37		-44
ma	4:36	120		do	9:19		-54	zo	9:00	71	
	12:34		-55		13:09	85		EK 5:45	16:35		-62
	16:47	119			21:10		-61		21:35	97	
3	0:24		-61	**13**	1:35	124		**23**	5:50		-39
di	5:05	117		vr	10:18		-56	ma	10:05	61	
	13:04		-59		13:59	100			17:45		-58
	17:19	119			22:10		-63		22:59	92	
4	1:14		-61	**14**	2:21	133		**24**	7:00		-39
wo	5:36	111		za	10:39		-53	di	11:30	60	
	13:40		-61		14:46	114			19:02		-57
	17:47	119			22:49		-62				
5	1:47		-58	**15**	3:07	137		**25**	0:15	96	
do	6:06	107		zo	10:54		-51	wo	8:00		-45
	14:15		-60	NM 6:07	15:29	124			12:36	68	
	18:18	120			23:24		-61		20:01		-60
6	2:34		-54	**16**	3:52	136		**26**	1:04	102	
vr	6:39	105		ma	11:45		-53	do	9:15		-52
	14:56		-59		16:13	130			13:26	78	
	18:55	121							21:09		-62
7	3:09		-50	**17**	0:18		-60	**27**	1:48	107	
za	7:16	99		di	4:37	129		vr	10:00		-57
	15:35		-57		12:30		-58		14:06	88	
	19:35	116			16:55	132			21:54		-62
8	3:52		-47	**18**	1:17		-60	**28**	2:29	111	
zo	8:06	86		wo	5:22	120		za	10:45		-58
LK 14:46	16:20		-55		13:25		-63		14:45	97	
	20:29	103			17:39	130			22:37		-59
9	4:58		-43	**19**	2:14		-60	**29**	3:04	113	
ma	9:25	70		do	6:08	108		zo	11:24		-58
	17:25		-51		14:16		-67		15:16	105	
	22:15	93			18:25	125			23:07		-57
10	6:14		-42	**20**	3:05		-57	**30**	3:36	115	
di	10:56	64		vr	6:56	95		ma	11:35		-59
	18:25		-49		15:00		-69	VM 10:30	15:49	113	
	23:35	99			19:11	117			23:37		-57

Referentievlak: NAP
LAT = NAP-103 cm
* = Voorspeld tijdstip valt aan het einde van de laagwaterperiode

Nederlandse tijd
Cursief gedrukte tijdstippen zijn in ZOMERTIJD

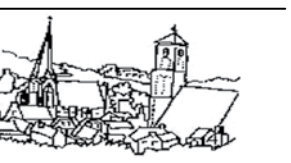

Dorpskerk

Zondag 1 november 10.00 uur
Voorganger: ds. M. Visser te Heemskerk

Zondag 15 november 10.00 uur
Laatste zondag van het kerkelijk jaar
Voorganger: ds. A. van Nierop,

Zondag 29 november 10.00 uur
Eerste zondag van de Advent
Voorganger: mevr. ds. A. Hoekstra te Amsterdam

Odulphuskerk

Maandag 2 november Allerzielen
Zie hieronder op deze pagina.

Zondag 8 november 9.15 uur
Communieviering
Voorganger: d. M. de Haas

Zaterdag 14 november 19.00 uur
Gezinsviering
Voorganger: p. Kaleab

Zondag 22 november 10.00 uur
Jubileumviering 25 jaar Eloyparochie Agathakerk Beverwijk

Deze drie vieringen zijn onder voorbehoud van nieuwe coronamaatregelen.

2 november Allerzielen anders

Op 2 november, Allerzielen, herdenken we jaarlijks onze overledenen uit Wijk aan Zee tijdens een viering in de Odulphuskerk. Door de Coronamaatregelen zal deze gedachtenis er dit jaar anders uitzien, want er mogen maar 30 personen in een viering aanwezig zijn en er mag niet gezongen worden. Dat is voor de Allerzielenviering niet te doen, jaarlijks komen daar zo'n 100 mensen naar toe. Ook de traditionele lichtjestocht naar het kerkhof moet achterwege blijven.
We volgen hiermee de maatregelen van zowel het bisdom als van de landelijke overheid op.
Daarom zal dit jaar op 2 november de kerk open zijn van 15.00 uur tot 20.00 uur.

Families die in het afgelopen jaar afscheid moesten nemen van een dierbare kunnen voor hem of haar een kaars op komen steken bij een herdenkingsmonumentje voorin de kerk. Iedere andere dorpsgenoot is uiteraard ook van harte welkom om een dierbare te gedenken met een lichtje.
In de kerk zal muziek te horen zijn en orgelspel van Piet de Reuver en Anja van der Ploeg, organisten die aan de Odulphuskerk verbonden zijn. Aansluitend kan een bezoek gebracht worden aan het kerkhof, dat ook open is.
De vrijwilligers die deze herdenking samenstelden hebben geprobeerd om, met inachtneming van de beperkingen die het Coronavirus ons oplegt, er een sfeervolle gebeurtenis van te maken, die de bezoekers toch troost kan brengen.

Bericht Sinterklaas- & Kerstcomité

Zoals ieder jaar, ook dit jaar weer een bericht van het Sinterklaas- & Kerst Comité. Het Covid-19 virus heeft helaas ook ons dorp getroffen.
Met de huidige maatregelen is het voor ons, als comité, onmogelijk om het sinterklaasfeest in traditionele setting vorm te geven. Vandaar dat wij met pijn in ons hart hebben moeten besluiten de sinterklaasintocht en de jaarlijkse collecte niet plaats te laten vinden. Echter, Wijk aan Zee zou Wijk aan Zee niet zijn als wij niet met een alternatief plan zouden komen.
Dit jaar krijgen alle basisschool gaande kinderen een attentie van de Sint. Zit uw kind niet op basisschool "de Vrijheit" of peuterspeelzaal " 't Zeepaardje" laat ons dit weten voor 10 november via de mail: ***kkrapcroese@gmail.com.***
Graag de naam van uw kind, leeftijd, groep en adres vermelden in de mail. Op deze manier krijgen onze jongste dorpsbewoners toch een mooie herinnering aan Sinterklaas dit jaar.